

постолъ Павелъ казва за тѣкашното знаніе тѣй: видимъ ўбо нынѣ такоже зерцаломъ въ гаданіи: нынѣ раздѣлю отчасти (1 Кор. 13, 12.) И за това проси отъ Бога, който самъ да открыи на вѣрныятъ Своата истинна и да проводи Своата Свѣтлина. Да Бога Господа нашего Іисуса Христа, Отеца славы, даетъ вамъ Духъ премудрости и откровенія, въ познаніи его: просвѣщена очеса сердца вашега. (Еф. 1, 17.) — И тѣй ето отъ дѣла Затѣмъ Христіанна своата премудрость! — Истинно просвѣтеныѧ Христіанинъ жеаде да прави тѣй както заржча Божія Законъ не волно съзнава всичкытъ свои славости, и призовава Бога на помощь, проси отъ Него да ми прости грѣховетѣ и да го помилва. Сердце чисто созижди во мнѣ, Боже, и Духъ правъ обнови ко утробѣ моей. (Псал. 50) Вика той къмъ Бога, като глѣда че Той е источникъ на чистотата на сърдцето ми и обновителъ на Духъ ми. И тѣй истинно просвѣщенныйтъ человѣкъ е вънѣгы смиренныѧ человѣкъ. Смиреніето въ Христіанна е несъмѣнныѧ знакъ на неговото вътрѣшно просвѣщеніе, а на противъ гордостта, и хваленіето съ надката и дѣлата си е несѫмѣнныѣ знакъ на Духовното ми потъмненіе, и съ това наедно и удалечаваніето ми отъ Бога Защото споредъ ученіето на Словото Божие, Господъ гордимъ противитса. (Іак. 4, 6.) Апостолъ